

מ"ת 18359/08/13 - דניאל בנסימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 18359-08-13 מדינת ישראל נ' בנסימון(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקש נגד משיבה	כב' השופטת דנה מרשק מרום
	דניאל בנסימון (לא הובא) - ע"י עו"ד אבוהב
	מדינת ישראל - באמצעות עו"ד ויזן

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה, אשר הוגשה עוד במהלך חודש דצמבר 2013, לעיין מחדש בהחלטה המורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים כנגדו ולבחון את שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. זאת, על בסיס טענת ההגנה כי נאספו ונתקבלו ראיות חדשות התומכות בטענה כי נוצר כרסום של ממש בחומר הראיות הלכאורי כנגדו לצד חלוף הזמן.

כתב-האישום

2. כנגד המבקש ושני נאשמים נוספים הוגש כתב-אישום המייחס להם ביצוע עסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: חוק העונשין], כשלמבקש מיוחסת, בנוסף, עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 [להלן: פקודת הסמים].

על-פי המתואר בכתב-האישום, בליל 26/07/13 הגיע "אחר" לבית המבקש, השניים שוחחו, ובהמשך ניגש אותו "אחר" לרכב יונדאי אשר חנה בסמוך לבית המבקש ופתח את תא המטען, שם החזיק המבקש מטעני חבלה המורכבים מגוף כסוף המכיל בתוכו חומרי נפץ וכדורונים גדולים וקטנים וממקלט אלחוטי שנועד להפעלת המטען וכן שני חזיזים צה"ליים. ה"אחר" שב לבית המבקש, השניים שוחחו והוא עזב את המקום.

בהמשך, הגיעו שני הנאשמים הנוספים לבית המבקש. המבקש יחד עם נאשם 2 הלכו רגלית ונעצרו כ - 20 מטרים מרכב היונדאי, שבו על עקבותיהם והלכו חזרה לבית המבקש. בעוד המבקש ממתין מחוץ לכניסה לבית, שני הנאשמים הנוספים נסעו לרכב היונדאי, הנאשם 2 פתח את תא המטען והוציא מתוכו את החבילה שהכילה

עמוד 1

את האמל"ח, נכנס חזרה לרכבו ושני הנאשמים נסעו יחדיו חזרה אל עבר בית המבקש. המבקש עצמו התקרב לרכבם, שוחח עם הנאשם 2, ולאחר מכן הנאשמים הנוספים עזבו את המקום. לאחר ביצוע העיסקה, הבחינו שני הנאשמים הנוספים בכוחות משטרה שהגיעו לעצרם וניסו להימלט מפניהם.

בנוסף, במהלך חיפוש בבית המבקש, נמצאו בשידה הסמוכה למיטתו 1.26 גרם קוקאין מחולק ל - 3 מנות.

החלטת המעצר מיום 1.10.13

3. בהחלטה מיום 1.10.13 קבע כבוד סגן הנשיאה, השופט יעקב, כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמטענים שנתפסו הינם "נשק" על בסיס חוות-דעת מומחה הקיימת בתיק החקירה. בנוסף, באשר למבקש נקבע, כי רכב היונדאי שבו הוחזקו חומרי הנפץ היה בהחזקתו של המבקש מזה זמן (כשלא היתה על כך מחלוקת). מפתחות הרכב נתפסו בתוך ביתו ובעליו של הרכב אישר כי הוא מסר את רכבו למבקש לצורך מכירתו, כאשר הבעלים הכחיש כל קשר לחומר הנפץ שנמצא בו. עוד צויין, כי על פי דו"חות התצפית שנערכו, נצפה המבקש כאשר הוא משוחח מחוץ לביתו עם אדם אחר. אותו אדם ניגש לתא המטען של רכב היונדאי, פתח אותו, התבונן בתכולתו ולאחר שסגר אותו שב לפתח ביתו של המבקש והשניים שוחחו ביניהם. בסמוך לאחר מכן, הגיעו שני הנאשמים הנוספים לפתח ביתו של המבקש ברכבם. גם הפעם נצפתה שיחה בין המבקש לנאשם 2, שבמהלכה ניגשו שניהם יחד לעבר הרחוב בו חנה רכב היונדאי שבו הוחזקו חומרי הנפץ, נעצרו במרחק מה ממנו והסתכלו לעברו. לאחר מכן חזר המבקש לפתח ביתו ואילו הנאשם 2 נכנס אל רכבו, נסע לעבר רכב היונדאי, פתח את תא המטען שלו והעביר את תכולתו לתא המטען של רכבו. לאחר מכן חזרו שני הנאשמים הנוספים ברכבם לפתח ביתו של המבקש, אשר ניגש אליהם ושוחח עימם עד שעזבו את המקום. כב' השופט יעקב קבע, כי השתלשלות האירועים המתוארת מצביעה לכאורה על מודעות המבקש למתרחש ולכך מצא חיזוק בעובדה שעם הגעת השוטרים למקום, המבקש אף נמלט ונתפס על גג של בית סמוך כשהוא מסתתר מאחורי מכונת כביסה.

4. לעניין עילת מעצר קבע כב' השופט יעקב, כי העבירות המיוחסות למבקש ולנאשמים הנוספים הן עבירות חמורות המצביעות על מסוכנות רבה לציבור. ציין הוא, כי המטענים הלכאוריים אשר נתפסו בחזקתם הכילו לבד מחומר נפץ גם כדוריות מתכת, אשר מטרתן להגדיל את הנזק הנגרם לסביבה כתוצאה מפיצוץ, עובדה המוסיפה על מסוכנותם הרבה של המבקש והאחרים. הוסיף הוא, כי עבירה של עסקה אחרת בנשק היא עבירת ביטחון המקימה עילת מעצר סטטוטורית והנסיין להימלט ממעצר מעיד על חשש לשיבוש הליכי משפט, כך שקיימות מספר עילות מעצר. באשר למבקש עצמו ציין את התרשמות שירות המבחן, כי הוא פעיל בעולם העברייני וקיים סיכון להמשך פעילות כזו, כשלחובתו עבר פלילי עשיר הכולל ריצוי חמישה מאסרים בפועל.

בסופו של יום קבע הוא, כי בהתאם להלכות בית-המשפט העליון, מי שסוחר בנשק שפוטנציאל פגיעתו הוא גבוה, הוא אדם מסוכן מעצם עשיית המעשה עצמו, ולאור המכלול חלופת מעצר לא תסכון לגבי המבקש והשניים הנוספים.

השתלשלות העניינים מאז החלטת המעצר

5. עם החלפת ייצוגו של המבקש, הוגשה בקשה לקבלת חומרי חקירה במקביל לערר על החלטת המעצר. ביום 24.11.13, בהמלצת בית-המשפט העליון (כב' השופטת חיות בבש"פ 7839/13) חזר בו המבקש מן הערר בכפוף לקבלת כל חומרי החקירה המבוקשים, כשנשמרה לו זכותו לפנות לבית-משפט זה בבקשה לעיון חוזר. מאז, התקיימו מספר ישיבות לפני סביב קבלת חומרי חקירה נוספים.
6. להשלמת התמונה יצויין, כי בבקשה המקורית טענו הסניגורים המלומדים, כי במסגרת חלוף הזמן על בית-המשפט לשקול כי משפטו של המבקש צפוי להתמשך ולא יסתיים בפרק הזמן שנקבע בחוק. ייאמר כבר, כי בישיבת יום 1.4.14 נמסר לי, ששמיעת הראיות צפויה להסתיים בימים אלו ממש, שכן נקבעו מועדים נוספים לימים 8.4.14 ו- 9.4.14, כאשר מטעם התביעה נותרו שני עדי תביעה בלבד (שוטרים שערכו דו"חות פעולה), והמותב הדן בתיק העיקרי (כב' השופטת רג'ניאנו) היפנה את תשומת לב הסניגור להכנת המבקש ועדי ההגנה מטעמו.
- יוסף עוד, כי בינתיים, נאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו במיוחס לו בכתב-האישום ונאשם 3 הורשע כמסייע - הכל במסגרת הסדר טיעון, ודינם נגזר לעונשי מאסר בפועל ביום 10.3.14 (כשהוצהר כי לא יזומנו כעדי תביעה).

טיעוני הצדדים

7. לטענת באי-כוח המבקש, התקבלו ראיות פוזטיביות וישירות, על בסיסם ניתן להצביע על זיקתם של אחרים למטענים שנתפסו - דבר המהווה שינוי של ממש בראיות התביעה ובאופן כזה שנוטה לעבר חפותו של המבקש.

ראיות אלו כוללות:

- א. מזכר מיום 9.12.13 המלמד כי תוצאות בדיקות ט.א. על אריזות המטענים מצביעות על זהותם של שניים אחרים - מיקי דהן ואריאל עטיה;
- ב. בהמשך, מיקי דהן נחקר תחת אזהרה ואישר כי רכב היונדאי היה תחת שליטתו הבלעדית בימים שקדמו למעצר, וטען כי אין לו הסבר להימצאות טביעות האצבע שלו על המטענים, כאשר לאחר חקירה קצרה שוחרר; אריאל עטיה אף הוא נחקר תחת אזהרה ושוחרר;
- ג. המטענים נשלחו לבדיקות ד.נ.א., כאשר תוצאות הבדיקות אינן מצביעות על מעורבות המבקש;
- ד. נעצר אדם נוסף, אשר הינו "האחר" בכתב-האישום ולטענת ההגנה נצפה ביום המעצר מגיע לרכב היונדאי, פותח את תא המטען, בודק את תכולתו ונוסע מהמקום. ביום 23.1.14 נחקר תחת אזהרה, שמר על זכות השתיקה, ובהמשך הוגש כנגדו כתב-אישום ובקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגדו. בית-משפט זה (כב' השופטת רג'ניאנו) היפנה את תשומת לב הסניגור להכנת המבקש ועדי ההגנה מטעמו.

השופטת בן-שלמה) הורתה על שחרורו ללא תנאים על רקע קושי וחסר בתשתית הראייתית הלכאורית כנגדו;

ה. צפייה בתקליטור מצלמות האבטחה מיום המעצר מעלה כי המבקש נצפה במשך שניות בודדות בסמוך עם הנאשם 2 ונפרדו כל אחד לדרכו באופן אשר סותר את המפורט בסעיף 7 לכתב-האישום;

ו. עוד נטען למחדל חקירה סביב חוזה מכר לרכב היונדאי, וכן הועלו טיעונים באשר לחוות-דעת המומחה על בסיס עדותו ובדיקת תיקי העבודה שלו.

בעיקרי טיעון שהוגשו ובדין בעל-פה טענה ההגנה לאכיפה בירנית, באשר מיקי דהן נחקר כחשוד, קשר עצמו לרכב ונמצאו ראיות מדעיות הקושרות אותו לרכיבי המטענים - ובכל זאת שוחרר מבלי שבוצעה כל פעולת חקירה נוספת ולא הוגש כתב-אישום; כן נטענה טענת אפליה על רקע שחרורו של "האחר".

8. ב"כ המשיבה הדגישה, כי התיק העיקרי מצוי בשלב מתקדם, ולטעמה לא חל כל כרסום בתשתית הראייתית. מסרה, כי ראש צוות החקירה הודה בעדותו כי נפלו טעויות בתיק החקירה, אך אין באלו כדי לפגוע בראיות הקיימות כנגד המבקש. עוד הזכירה, כי המבקש שתק בחקירותיו, כך שלא הוצגה כל גירסה שניתן היה לבדוק אותה - לרבות לא באשר לרכב היונדאי.

מבחינת המארג הראייתי הדגישה, כי בעקבות מידע מודיעיני בדבר פעילות הקשורה באמל"ח, עשה ימ"ר מרכז תצפית ספציפית על ביתו של המבקש (כאשר עתירה לגילוי ראיה בנושא זה תלויה ועומדת לדיון לפני כב' השופטת רג'יניאנו, אם כי ההגנה לא ביקשה לחשוף את מקום התצפית). בתחילה, נראה אותו "אחר" מגיע ברכב לביתו של המבקש, השניים משוחחים, "האחר" ניגש לרכב היונדאי, ניגש לרכב ופותח את תא המטען, וחוזר למבקש שמחכה לו ברחוב באותה עת, השניים משוחחים וה"אחר" עוזב את המקום. מבחינת התביעה, זהו חלקו של אותו "אחר" באירוע.

כעבור מספר דקות מגיעים שני הנאשמים הנוספים, כאשר דו"חות התצפית מתעדים את העיסקה נשוא כתב-האישום; בהמשך, מתעדים דו"חות פעולה את תפיסתם של שני הנאשמים הנוספים בסמוך לאחר השלמת העסקה עם המבקש, כשהשוטרים מצאו את החבילה המכילה מטעני חבלה במכונית בה נסעו הנאשמים הנוספים; דו"חות פעולה המתעדים את הימלטותו של המבקש לגג בית הסמוך לביתו, שם התחבא מאחורי מכונית כביסה; חוות דעת מז"פ לעניין מטעני החבלה ותכולתם הכוללת חומרי נפץ, כאשר בעדותו חזר המומחה על כך כי בכוחם של אלו להמית; תפיסת מפתחות הרכב שבו הוחזקו מטעני החבלה בשידת הלילה בחדר השינה של המבקש. אל מול כל אלו, שתק המבקש בחקירותיו.

באשר להתפתחות בחקירה בכל הקשור לאותו מיקי דהן טענה, כי הגיע לחקירה כשהוא יודע שנמצא מעתק ט.א. שלו על גבי מוצג - וזאת מאשת המבקש, כשלא תיאר שימוש בלעדי ברכב. ב"כ המאשימה טענה, כי ייתכן ולא המבקש בלבד הוא שהכין את המטען על כל רכיביו וייתכן שנוספים סייעו לו, אך לאור שתיקתו המדובר בספוקלציות, ואין בכל מה שהוצג על-ידי ההגנה כדי למוטט את העובדה שהמבקש נצפה מבצע את העיסקה כמתואר בכתב-האישום.

9. לצורך בחינת טענות ההגנה, חשוב לזכור את גבולות המסגרת הנורמטיבית בשלב בו אנו מצויים. בהחלטה אשר ניתנה לאחרונה (בש"פ 8216/13 **אוחיון נגד מדינת ישראל**, מיום 30.1.14), חזר כב' השופט עמית על ההלכה המושרשת, לפיה:

"הלכה עימנו, כי לצורך עיון מחדש במעצר עד תום ההליכים בטענה לכרסום ראייתי, יש להראות כי בתשתית הראייתית חל 'מהפך ראייתי', 'כרסום מהותי ומשמעותי', 'שינוי דרמטי', 'כרסום עמוק', כי 'הקערה נהפכה כליל על פיה', כי השינויים הם כאלה 'שמוטטו את ראיות התביעה' וכיו"ב. ביטויים אלה מלמדים כי לא די בהעלאת טענה כזו או אחרת כדי להצדיק ביקורת שיפוטית נוספת במישור הראייתי..."

10. ניכר, כי הסניגורים המלומדים פעלו ופועלים באופן נמרץ למען לקוחם, ובמידה מסויימת משלימים את החסר בראיות שמרביתו, כך נראה, נובע בחלקו משתיקתו של המבקש במהלך החקירה. טענות ההגנה הן רציניות - אך דין כולן להיבחן במסגרת התיק העיקרי אשר מתנהל בקצב מהיר וקרוב לסיום. בכל מקרה אין בראיות החדשות שהוצגו כדי לבסס את אותו "שינוי דרמטי" נדרש כדי לבסס את בחינת שחרורו של המבקש.

11. עיינתי בחומר החקירה, ושוכנעתי כי המארג הראייתי אשר עמד בבסיסו בהחלטת כב' השופט יעקב נותר בעינו מבחינת עוצמתו הלכאורית.

כאמור, מארג זה כולל את דו"חות התצפית והפעולה של השוטרים אשר היו ממוקמים מול ביתו של המבקש, המתארים את המפורט בסעיפים 2 - 8 לכתב האישום. דו"חות אלו מחוזקים בדו"ח צפייה של סרטי האבטחה מליל המעצר.

דו"חות פעולה של עדי התביעה השוטרים הרלבנטיים מתעדים את האמור בסעיף 9 לכתב-האישום, העוסק בתפיסתם של שני הנאשמים הנוספים בסמוך לאחר השלמת העסקה עם המבקש, כשהשוטרים מצאו את החבילה המכילה מטעני חבלה במכונית בה נסעו הנאשמים הנוספים. כפי שפורט, בינתיים, הנאשמים הנוספים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעובדות המפורטות בכתב-האישום (בכפוף לכך שנאשם 3 הורשע כמסייע).

לכל אלו, יש להוסיף את התנהגותו המפלילה של המבקש, כאשר חומר החקירה מלמד על הימלטותו של המבקש לגג בית הסמוך לביתו, שם התחבא מאחורי מכונת כביסה.

בנוסף, קיימת ראייה נסיבתית מחזקת, בדמות תפיסת מפתחות רכב היונדאי שבו הוחזקו מטעני החבלה בשידת הלילה בחדר השינה של המבקש (כאשר עסקין במבקש שעיסוקו בסחר ברכבים - ראו מזכר מיום 27.7.13 מאת ע.ת. 9).

לצד כל אלו, מצויה חוות דעת מז"פ לעניין מטעני החבלה ותכולתם הכוללת חומרי נפץ, אשר נמצאו כי יש

בכוחם של אלו להמית. כל טענותיו של הסניגור בדבר המשקל שיש ליתן לעדותו של המומחה הרלבנטי אשר כבר העיד, דינן להישקל על-ידי המותב השומע את הראיות.

12. הפעילות הנמרצת של הסניגורים מעת שנטלו על עצמם את ייצוג המבקש, אינה יכולה לבוא ולמלא בהליך זה את שתיקת המבקש בחקירותיו, באופן המחייב בחינת שחרורו. משקלן ומשמעותן של הראיות הנוספות - ובמרכזן מציאת טביעות אצבע של שניים נוספים, אשר מכירים וקשורים למקום עסקו של המבקש - דינן להיבחן במסגרת התיק העיקרי, על רקע השתלבותן עם מארג הראיות באופן כולל.

13. כפי שטענו הסניגורים, בעקבות פניה שלהם, נעשתה בדיקת ט.א. על גבי המטענים, אשר העלתה כי נמצאו מעתקים של מיקי דהן ואריאל אטיה על הצד החיצוני של שקיות פלסטיק שחורות (מזכר 135 מיום 9.12.13). בהמשך, נחקרו השניים, כאשר עיון בהודעות מעלה כי המדובר בשני אנשים אשר מכירים את המבקש ואף עבדו אצלו ועימו.

14. אריאל אטיה נחקר ביום 15.1.14. בהודעתו מוסר הוא, כי מצוי הוא בחברות קרובה עם המבקש (שורות 60 - 61). בנוסף, אישר כי מכיר הוא את מיקי דהן עת ריצו מאסר בפועל יחדיו, כאשר מיקי דהן מכיר את המבקש דרכו ואף עבד אצלו בשטיפת רכבים (שורות 34 - 37). מר אטיה גם מכיר את אותו "אחר", ויסאם חאג'י-יחיא, אותו הוא מגדיר כ"חבר" של המבקש (שורות 45 - 46). כשמר אטיה מעומת עם זיהוי הט.א. שלו על גבי שקית, מספק הוא הסבר אפשרי לכך על רקע הקשר היומיומי עם המבקש והעובדה כי כל שטיפות הרכבים שמבית עסקו מבוצעות אצל המבקש, כאשר שמים שקיות ניילון על המושבים (שורות 81 - 84).

עדות זו אינה מכרסמת במארג הראייתי הקיים כנגד המבקש, אלא מעלה תהיות והשערות (לרבות התיזה של התביעה, כי ייתכן ואחרים היו מעורבים בהכנת המטען), שכאמור, מקומן להיבחן על-ידי המותב העיקרי, ככל שהעדות תוצג בפניו.

15. קביעות אלו רלבנטיות ושימוש גם באשר להודעתו של מיקי דהן מיום 19.1.14. מהודעה זו עולה, כי מצוי היה בקשר עם אשת המבקש, אשר עדכנה אותו בדבר הימצאות טביעות האצבע שלו (שורות 26 - 27). מר דהן מאשר את מעגל ההיכרות שתואר על-ידי מר אטיה (שורות 35 - 39). בניגוד לטענת הסניגורים, מר דהן אינו מתאר שליטה בלעדית ברכב בו נמצאו המטענים - אלא מאשר כי השתמש ברכב בתקופה מסויימת, וכי היה אצלו במשך כשבוע (שורות 91 - 94). באשר למיקום טביעות האצבע על גבי שקית - ביקש לראות אותה, אך מעבר לכך לא יכול היה לספק הסבר להימצאותם (שורות 96 - 98).

16. באשר ל"אחר" המתואר בכתב-האישום, אכן נתגלה בשלב מאוחר כי המדובר במי שמכונה "סומא", הוא ויסאם חאג'י-יחיא, כאשר הראיות החדשות מעלות כי היה קשר חברי הדוק בינו לבין המבקש. הוגש

כתב-האישום כנגדו בהתאם לחלקו, המפורט בסעיפים 3 - 5 לכתב-האישום. מר חאג'י-יחיא אכן שוחרר בתנאים כספיים בלבד בשל חולשה בראיות (ראו החלטת כב' השופטת בן-שלמה בתיק מ"ת 50310-01-14 מיום 19.2.14). עם זאת, אין בשחרור זה כדי להשליך על עניינו של המבקש, כנטען על-ידי ב"כ הפרקליטות. עיון בכתב-האישום מעלה, כי הקשר של המבקש עם אותו אדם היה בחלקו הראשון של הערב, כאשר העיסקה בנשק המיוחסת למבקש בוצעה בהמשך, ובמעורבותם של הנאשמים הנוספים.

17. אשר על כן, אין בראיות החדשות - שאמנם נאספו בחריצות ביוזמת ההגנה - כדי להוות אותו "שינוי דרמטי" נדרש המחייב בחינת שחרורו של המבקש. בטוחני, כי ההגנה תציגן באופן ראוי ומושכל לפני המותב אשר מצוי כבר בישורת האחרונה של שמיעת הראיות, שם מקומן להיבחן על רקע מארג הראיות הכולל.

18. על כן, הבקשה לעיון חוזר נדחית, וההחלטה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים כנגדו נותרת בעינה. הסניגור ימסור העתק מהחלטה זו.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד הנוכחים.